Sygn. akt KIO 3689/25

Warszawa, 3 października 2025 r.

WYROK

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie: **Przewodniczący: Piotr Kozłowski**
Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie **2 października 2025 r**. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej **1 września 2025 r.**

przez wykonawcę: **Connectis Poland sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie** [„Odwołujący"]

w postępowaniu o zawarcie umów ramowych pn. *Umowa ramowa na konsultantów IT* (POST/PGE/SYS/DZ/00349/2024)

z zamawiającym: **PGE Systemy S.A. z siedzibą w Warszawie** [„Zamawiający"]

przy udziale jako współuczestników wykonawców:

A.7N sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie
B.Carrywater Group S.A. z siedzibą w Warszawie
– przystępujących po stronie Odwołującego

C.Ness Solution sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie
D.Pentacomp Systemy Informatyczne S.A. z siedzibą w Warszawie
– przystępujących po stronie Zamawiającego

orzeka:

1.Oddala odwołanie.
2.Kosztami postępowania odwoławczego obciąża Odwołującego, tj.:
1) **zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) **uiszczoną przez niego tytułem wpisu od odwołania** oraz **kwotę 3600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) **uzasadnionych kosztów Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika**,
2) **zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy)

Na niniejsze orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.**

U z a s a d n i e n i e

PGE Polska Grup a Energetyczna S.A. z siedzibą w Lublinie prowadzi w imieniu i na rzecz PGE Systemów S.A. z siedzibą w Warszawie na podstawie Ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.) {dalej również: „ustawa pzp", „ustawa Pzp", „pzp", „Pzp"} w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o zawarcie umów ramowych pn. *Umowa ramowa na konsultantów IT* (POST/PGE/SYS/DZ/00349/2024).

Ogłoszenie o tym zamówieniu 20 stycznia 2025 r. zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii S nr 13 pod poz. 38327.

Wartość tej umowy ramowej jest powyżej progów unijnych.

20 sierpnia 2025 r. Zamawiający zawiadomił drogą elektroniczną o wyborze najkorzystniejszych ofert.

1 września 2025 r. Connectis Poland sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie{dalej: „Connectis" lub „Odwołujący"} wniósł odwołanie od powyższej czynności i zaniechania czynności objętych poniższymi zarzutami.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia przepisów ustawy pzp:

1. Art. 128 ust. 1 – przez zaniechanie wezwania Pentacompu Systemów Informatycznych S.A. z siedzibą w Warszawie {dalej: „Pentacomp"} do złożenia pełnomocnictwa lub innego dokumentu potwierdzającego umocowanie do jego reprezentowania, w tym podpisania jego oferty, przez panią Klarę Trzcińską.
2. Art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c – przez zaniechanie odrzucenia oferty Ness Solution sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie {dalej: „Ness"} pomimo niezłożenia w przewidzianym terminie podmiotowego środka dowodowego potwierdzającego brak podstaw wykluczenia (zaświadczenia o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego).
3. Art. 128 ust. 1 – przez naruszenie zasady jednokrotnego wezwania do złożenia podmiotowego środka dowodowego w odniesieniu do zaświadczenia o niekaralności, do którego złożenia Ness był wzywany wielokrotnie.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty.
2. Powtórzenia badania i oceny ofert.

3.Wezwania Pentacompu do złożenia pełnomocnictwa lub innego dokumentu potwierdzającego umocowanie osoby, która podpisała ofertę, do tej i dalszych czynności.
4.Odrzucenia oferty Ness.

W uzasadnieniu odwołania sprecyzowano powyższe zarzuty przez podniesienie okoliczności faktycznych i prawnych, które wzięto pod uwagę i odzwierciedlono dalej w zakresie, który miał znaczenie dla rozstrzygnięcia.

W odpowiedzi na odwołanie z 1 października 2025 r. Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc okoliczności faktyczne i argumentację prawną, jak to poniżej zrelacjonowano, jeżeli miało to znaczenie dla sprawy.

Przystępujący Ness w zgłoszeniu przystąpienia z 5 września 2025 r., a Przystępujący Pentacomp w piśmie z 2 października 2025 r. podnieśli okoliczności i argumentację, każdy w odniesieniu do dotyczących go zarzutów, zbieżną z odpowiedzią na odwołanie.

Izba ustaliła, co następuje:

Pentacomp wraz ze swoją ofertą złożył dwa dokumenty pełnomocnictwa, oba określone mianem rodzajowych:
1.Pierwsze, udzielone 31 stycznia 2025 r. przez dwóch członków zarządu tej spółki akcyjnej upoważnionych łącznie do jej reprezentowania, ujawnionych w tym charakterze w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Karnego, w tym przez Marka Laszuka, jemu do m.in. składania w imieniu Pentacompu oświadczeń woli i wiedzy, w zakresie obejmującym m.in. składanie ofert lub wniosków (w tym zmiany i ich wycofywania oraz udzielanie wszelkich wyjaśnień), a także zawierania umów, w tym o udzielnie zamówienia publicznego [por. pkt 1)-2)]. Po wyszczególnieniu w dziewięciu punktach zakresu tego pełnomocnictwa w ostatnim akapicie wskazano, że uprawnia ono również do udzielania w tym samym zakresie dalszych pełnomocnictw. Jednocześnie zastrzeżono, że pełnomocnictwo zostaje udzielone na czas określony tj. od 10 do 16 lutego 2025 r. (czyli 7 dni kalendarzowych).
2.Drugie, udzielone 13 lutego 2025 r. przez Marka Laszuka, działającego jako pełnomocnik spółki, Klarze Trzcińskiej do reprezentowania tej spółki akcyjnej w kontaktach z PGE Systemy S.A. w związku z prowadzonym postępowaniem pn. *Umowa ramowa na konsultantów IT*(o oznaczeniu POST/PGE/SYS/DZ/00349/2024). Jego zakres został określony jako obejmujący składanie w tym postępowaniu wszelkich oświadczeń woli i wiedzy w imieniu Pentacompu, a mianowicie: podpisania i złożenia oferty dla PGE Systemy S.A., składania wyjaśnień i oświadczeń oraz prowadzenia negocjacji warunków realizacji zamówienia. Przy czym pełnomocnictwo zostało określone jako ważne do czasu jego odwołania.

Podstawa faktyczna zarzutu zawartego w odwołaniu, sprowadzająca się do sugerowania wyłącznie na postawie zestawienia okresu obowiązywania pierwszego z pełnomocnictw z faktem podpisania przez Klarę Trzcińską 17 marca 2025 r. oferty, jest wątła i polega w przeważającej mierze na przytoczeniu fragmentu uzasadnienia leciwego wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z 27 sierpnia 2013 r. w sprawie sygn. akt KIO 1936/13, tj. rozstrzygnięciu opartym na ustaleniu, że …*zakresem pełnomocnictwa jest w rozpatrywanym przypadku także okres obowiązywania pełnomocnictwa* (głównego). Stąd Izba wywiodła: *Skoro wolą mocodawcy było, aby po opływie wyznaczonego terminu pełnomocnictwo wygasło uzasadnione jest stwierdzenie, że wola ta jest taka sama w stosunku do dalszych pełnomocników. Zdaniem Izby byt prawny pełnomocnictwa substytucyjnego jest związany z istnieniem podstawowego pełnomocnictwa, o ile nie zachodzą inne okoliczności wskazujące na odmienną wolę mocodawcy w tym zakresie.*

Uwarunkowania faktyczne w niniejszej sprawie są jednak odmienne, gdyż nie prowadzą do wniosku, że wolą udzielających głównego pełnomocnictwa było, aby udzielone w okresie jego obowiązywania pełnomocnictwo dalsze wygasło wraz z upływem ważności pełnomocnictwa głównego.

Po pierwsze, przemawia za tym zestawienie omówionej powyżej treści obu pełnomocnictw, z których dalsze jest zakresowo węższe, gdyż uprawnia *stricte* do czynności prawnych związanych z ubieganiem się o zawarcie z Pentacompem w wyniku tego konkretnego postępowania umowy ramowej oraz negocjowania warunków realizacji zamówień, które na podstawie tej umowy mogą być dopiero udzielone.

Po drugie, pełnomocnikiem została jedna z dwóch reprezentujących łącznie spółkę akcyjną osób z tytułu pełnienia funkcji członków zarządu tej spółki, a zarówno pełnomocnictwo główne, jak i dalsze, …*zostało zarejestrowane w Rejestrze pełnomocnictw prowadzonym przez Zespół Wsparcia Operacyjnego Spółki*[patrz informacje zamieszczone pod podpisami], co oznacza, że nie sposób, aby zarząd spółki nie wiedział o udzieleniu dalszego pełnomocnictwa i nie odwołał go, jeżeli miałby taką wolę.

Z uwagi na powyższe okoliczności nie ma podstaw, aby uznać, że podpisanie oferty i dalsze czynności zdziałane w postępowaniu o zawarcie tej umowy ramowej mogło być poczytywane przez prowadzącego to postępowanie jako godzące w zaufanie mocodawcy do głównego czy dalszego pełnomocnika.

30 kwietnia 2025 r. Zamawiający, działając na podstawie art. 126 ust. 1 oraz art. 139 ust. 2 ustawy pzp, a także na podstawie pkt 15. SWZ, wezwał Ness do złożenia w terminie do 12 maja 2025 r. aktualnych na dzień złożenia podmiotowych środków dowodowych, w tym m.in. informacji z Krajowego Rejestru Karnego {dalej: „informacja z KRK”}

w zakresie określonym art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy PZP, z zastrzeżeniem art. 393 ust. 4 ustawy pzp.

12 maja 2025 r. Ness złożyło podmiotowe środki dowodowe, przy czym informacje z KRK dotyczące: 1) Adama Kutery, 2) Zbigniewa Foksowicza oraz 3) Ness jako podmiotu zbiorowego zostały przesłane w postaci nieopatrzonych kwalifikowanym podpisem elektronicznym skanów dokumentów w postaci papierowej, które zostały wystawione odpowiednio 4 grudnia 2024 r. [ad 1)] i 5 maja 2025 r. ad 2) i 3], czyli były aktualne na dzień ich złożenia.

17 czerwca 2025 r. Zamawiający skierował w trybie art. 128 ust. 1 ustawy pzp do Ness wezwanie do uzupełnienia oświadczeń oraz dokumentów, w tym do uzupełnienia do 25 czerwca 2025 r. powyższych informacji z KRS, przez złożenie ich w sposób opisany w pkt 19.9. SWZ, który stanowi: *W przypadku, gdy podmiotowe środki dowodowe, przedmiotowe środki dowodowe, inne dokumenty, w tym dokumenty, o których mowa w art. 94 ust. 2 Ustawy PZP lub dokumenty potwierdzające umocowanie do reprezentowania, zostały wystawione przez upoważnione podmioty jako dokument w postaci papierowej, przekazuje się cyfrowe odwzorowanie tego dokumentu opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, poświadczające zgodność odwzorowania cyfrowego z dokumentem w postaci papierowej.*

W odpowiedzi 25 czerwca 2025 r. uczynił zadość tak sformułowanemu wezwaniu, tj. przedstawił te same informacje z KRK, ale tym razem opatrzone kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi osoby uprawnionej do reprezentacji spółki Ness, poświadczającymi zgodność tego odwzorowania cyfrowego z dokumentem w postaci papierowej.

Umknęło jednak uwadze Zamawiającego, że w przypadku informacji z KRS wystawionej 4 grudnia 2025 r. już na dzień wezwania do jej złożenia we właściwej formie może być ona uznana za nieaktualna w rozumieniu § 9 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie podmiotowych środków dowodowych oraz innych dokumentów lub oświadczeń, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy (Dz.U. poz. 2415), z którego wynika, że zamawiający może żądać informacji z KRS sporządzonej nie wcześniej niż 6 miesięcy przed jej złożeniem.

10 lipca 2025 r. Zamawiający dokonał wyboru ofert najkorzystniejszych, w tym oferty złożonej przez Ness.

Jednak na skutek poprzedniego odwołania Connectisu z 21 lipca 2025 r. Zamawiający uznał, że wezwanie z 17 czerwca 2025 r. nie było w pełni prawidłowe, stąd 1 sierpnia 2025 r. unieważnił wybór najkorzystniejszej oferty, a następnie 6 sierpnia 2025 r. ponownie wezwał Ness do uzupełnienia informacji z KRK dla Adama Kutery do 18 sierpnia 2025 r., tym razem wskazując, że ma być ona aktualna na dzień złożenia.

W odpowiedzi 13 sierpnia 2025 r. Ness złożył we właściwej formie wystawioną 23 lipca 2025 r. informację z KRK dla Adama Kutery.

Izba zważyła, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym poglądami doktryny, odwołanie lub wygaśnięcie pełnomocnictwa nie powoduje wygaśnięcia dalszych pełnomocnictw udzielonych na podstawie pełnomocnictwa pierwotnego:

1. *Wygaśnięcie pełnomocnictwa udzielonego bezpośrednio przez mocodawcę nie jest jednoznaczne z wygaśnięciem pełnomocnictwa substytucyjnego… Jeżeli do wygaśnięcia pierwotnego pełnomocnictwa nie doszło z przyczyny stanowiącej jednocześnie przyczynę wygaśnięcia pełnomocnictwa dalszego (np. śmierć mocodawcy), to ostatnie pełnomocnictwo pozostaje w mocy* [E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), *Kodeks cywilny. Komentarz*, wyd. 11., Warszawa 2023).
2. *Odwołanie pełnomocnictwa nie powoduje wygaśnięcia substytucji udzielonych przez odwołanego pełnomocnika. Substytuci mogą działać w imieniu mocodawcy dopóki nie zostaną przez niego odwołani* [K. Osajda (red. serii), W. Borysiak (red. tomu), *Kodeks cywilny*. Komentarz, wyd. 31., Warszawa 2023]
3. *Uzasadnione wydaje się stanowisko, w świetle którego wygaśnięcie umocowania po stronie pierwotnie umocowanego (pełnomocnika głównego) nie prowadzi do wygaśnięcia pełnomocnictwa substytucyjnego. Brak w szczególności podstaw do przyjęcia tezy, zgodnie z którą wypowiedzenie pełnomocnictwa przez pełnomocnika głównego (a zatem wygaśnięcie umocowania tego pełnomocnika) miałoby prowadzić również do zerwania więzi prawnej pomiędzy dalszym pełnomocnikiem a mocodawcą. Podobnie inne przyczyny prowadzące do wygaśnięcia umocowania po stronie pełnomocnika głównego (np. jego śmierć) nie mogą prowadzić do zerwania więzi prawnej pomiędzy mocodawcą a dalszym pełnomocnikiem, który nadal pozostaje prawidłowo umocowany* [M. Załucki (red.), *Kodeks cywilny.* Komentarz, wyd. 3., Warszawa 2023].
4. *Wygaśnięcie stosunku pełnomocnictwa dalszego podlega zasadniczo tym samym regułom normatywnym, co w przypadku stosunku pełnomocnictwa głównego, kiedy to umocowania udzielił bezpośrednio sam mocodawca. Mocodawca może więc odwołać pełnomocnictwo substytucyjne; z kolei o normie dopuszczającej odwołanie przez pełnomocnika głównego innych pełnomocników ustanowionych przezeń dla mocodawcy na zasadach komentowanego artykułu należy wnioskować a fortiori. Ponieważ stosunek pełnomocnictwa dalszego jest autonomiczny i wiąże substytuta z mocodawcą bezpośrednio, wygaśnięcie pełnomocnictwa głównego automatycznie nie powoduje*

wygaśnięcia pełnomocnictwa substytucyjnego (*M. Saczywko, Pełnomocnictwo dalsze..., s. 82–83, oraz cytowana tam dalsza literatura i orzecznictwo*) [M. Pilich [w:] *Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna,* cz. 2. (art. 56–125), red. J. Gudowski, Warszawa 2021, art. 106, sip.lex.pl].

Izba uznała zatem za trafną i adekwatną w ustalonych powyżej okolicznościach argumentację prawną z odpowiedzi na odwołanie.

Skoro kwestionowane pełnomocnictwo okazało się być prawidłowe, zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 128 ust. 1 ustawy pzp jest niezasadny, gdyż nie było podstaw faktycznych do jego zastosowania względem Przystępującego D.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy pzp zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona przez wykonawcę, który nie złożył w przewidzianym terminie m.in. podmiotowego środka dowodowego potwierdzającego brak podstaw do wykluczenia.

W ustalonych powyżej okolicznościach nie potwierdziły się zarzuty dotyczące zaniechania przez Zamawiającego odrzucenia oferty Przystępującego C na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy pzp, przy jednoczesnym naruszeniu art. 128 ust. 1 ustawy pzp, przez jego nieprawidłowe zastosowanie.

Z tego ostatniego przepisu wynika w szczególności, że jeżeli wykonawca nie złożył podmiotowych środków dowodowych, są one niekompletne lub zawierają błędy, zamawiający wzywa wykonawcę odpowiednio do ich złożenia, poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, chyba oferta wykonawcy podlega odrzuceniu z innego powodu lub zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania.

W doktrynie [patrz np. M. Jaworska (red.), *Prawo zamówień publicznych. Komentarz*, wyd. 6, 2025, komentarz do art. 128 pzp] i orzecznictwie zgodnie wskazuje się na następującą wykładnię tego przepisu, w tym odnośnie jego relacji z art. 128 ust. 4 pzp.

Po pierwsze, art. 128 ust. 1 ustawy pzp jest transpozycją do polskiego porządku prawnego regulacji unijnej, ujętej w art. 56 ust. 3 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem, jeżeli informacje lub dokumentacja, które mają zostać złożone przez wykonawców, są lub wydają się niekompletne lub błędne, lub gdy brakuje konkretnych dokumentów, instytucje zamawiające mogą – chyba że przepisy krajowe wdrażające niniejszą dyrektywę stanowią inaczej – zażądać, aby dani wykonawcy złożyli, uzupełnili, doprecyzowali lub skompletowali stosowne informacje lub dokumentację w odpowiednim terminie, pod warunkiem że takie żądania zostaną złożone przy pełnym poszanowaniu zasad równego traktowania i przejrzystości.

Po drugie, użycie w art. 128 ust. 1 pzp kategorycznego sformułowania „wzywa" oznacza, że zamawiający nie ma dowolności w stosowaniu tego przepisu. Jeśli w określonym stanie faktycznym zostanie spełniona jedna z przesłanek warunkująca stosowania tego przepisu, zamawiający ma obowiązek wezwać wykonawcę do odpowiednio złożenia, poprawienia lub uzupełnienia stosownych oświadczeń lub dokumentów (zob. także uzasadnienie wyroku Izby z 7 lipca 2022 r. sygn. akt KIO 1642/22). Natomiast art. 128 ust. 4 pzp przewiduje jedynie możliwość żądania wyjaśnień dotyczących treści oświadczeń lub dokumentów określonych w tym przepisie. Żądanie złożenia wyjaśnień ma więc charakter fakultatywny, choć w przypadku wystąpienia obiektywnej potrzeby żądania wyjaśnień zamawiający zobligowany jest jednak do wystosowania takiego żądania. *Izba wielokrotnie oceniając dokumenty składane na potwierdzenie spełnienia warunku udziału w postępowaniu wskazywała na obowiązek wezwania do uzupełnienia dokumentów przed podjęciem decyzji o wykluczeniu wykonawcy z postępowania (por. wyrok z dnia 28 lipca 2020 r., sygn. akt KIO 1335/20, czy też wyrok z dnia 29 września 2020 r., sygn. akt KIO 2288/20). Również w orzecznictwie sądów powszechnych potwierdzano konieczność przeprowadzenia badania spełnienia warunków udziału w postępowaniu z uwzględnieniem obowiązku wynikającego z brzmienia art. 26 ust. 3 Ustawy (por. wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 5 kwietnia 2019 r., sygn. akt III Ca 285/19, w którym sąd podkreślił potrzebę oceny istnienia podstaw do uruchomienia procedury naprawczej powołując się na postanowienie Sądu Najwyższego z 1 mara 2018 r., sygn. akt I CSK 657/17)*[z uzasadnienia wyroku z 20 kwietnia 2023 r. sygn. akt KIO 981/23].

Po trzecie, w konsekwencji brak zastosowania przez zamawiającego art. 128 ust. 1 pzp powoduje, że odrzucenie oferty z powodu okoliczności określonych w art. 226 ust. 1 pkt 2 pzp, bez wcześniejszego wezwania do złożenia, poprawienia, uzupełnienia (a w uzasadnionych przypadkach dodatkowo również wyjaśnienia w trybie art. 128 ust. 4 pzp) oświadczeń lub dokumentów określonych w art. 128 ust. 1 pzp, jest przedwczesne i niezgodne z przepisami ustawy pzp. Jak trafnie wskazała Izba w uzasadnieniu powyżej wspomnianego wyroku z 20 kwietnia 2023 r. sygn. akt KIO 981/23, który zapadł w zbieżnych w tym zakresie okolicznościach faktycznych: *…Zamawiający w sposób nieprawidłowy podjął decyzję o odrzuceniu oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit b Ustawy, tj. bez wcześniejszego umożliwienia Wykonawcy uzupełnienia dokumentów, w celu wykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu. Zamawiający wskazując na dwukrotne złożenie tego samego zobowiązania podmiotu trzeciego pomija, iż nie nastąpiło to w trybie uzupełnienia dokumentu na wezwanie, w którym Zamawiający wskazałby na przyczyny, dla których złożony dokument*

nie mógł być przyjęty, jako potwierdzający spełnienie warunku udziału w postępowaniu. Zobowiązanie do udostępnienia potencjału złożone zostało w ofercie, a następnie na wezwanie do złożenia podmiotowych środków dowodowych, co nie może być utożsamiane z trybem przewidzianym w art. 128 ust. 1 Ustawy czy też art. 122 Ustawy.

Po czwarte, wezwanie do złożenia, uzupełnienia lub poprawienia oświadczeń lub dokumentów wymienionych w art. 128 ust. 1 pzp może być dokonywane tylko raz w stosunku do tej samej nieprawidłowości dotyczącej określonego oświadczenia lub dokumentu. Powyższe wynika z obowiązku stosowania zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz przejrzystości postępowania. Jednakże wezwanie powinno precyzyjnie wskazywać uchybienia, jakich dopuścił się wykonawca, sposób ich usunięcia poprzez wskazanie, czy powinno mieć miejsce złożenie, poprawienie lub uzupełnienie określonych oświadczeń lub dokumentów, a także określać termin i formę, w jakiej nieprawidłowości powinny być usunięte. W przypadku niedochowania któregoś z tych wymogów, w szczególności w przypadku nieprecyzyjnego lub niekompletnego wezwania, możliwe (a nawet konieczne) jest ponowienie tej czynności przez zamawiającego. Natomiast wezwanie do wyjaśnień podmiotowych środków dowodowych można wystosować wielokrotnie, nawet w odniesieniu do tego samego braku dokumentu czy oświadczenia. Jednocześnie wezwanie do wyjaśnień, jako oparte o odrębną podstawę prawną (tj. art. 128 ust. 4 pzp) nie może być poczytane za wypełnienie obowiązku wynikającego z art. 128 ust. 1 pzp, nawet jeżeli dotyczyło tych samych okoliczności.

W ustalonych powyżej okolicznościach zarzuty naruszenia przez Zamawiającego art. 128 ust. 1 ustawy pzp, a w konsekwencji naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy pzp są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, Izba – działając na podstawie art. 553 zd. 1 ustawy pzp – orzekła, jak w pkt 1. sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego w tej sprawie, na które złożył się uiszczony wpis od odwołania oraz uzasadnione koszty Zamawiającego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika (potwierdzone złożoną fakturą VAT), orzeczono w pkt 2. sentencji stosownie do ustalonego wyniku sprawy, tj. na podstawie art. 557 ustawy pzp w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. b Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. poz. 2437) obciążając nimi Odwołującego. Jednocześnie nie uwzględniono wniosku Przystępującego C o zasadzenie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika, gdyż przepisy powyższego rozporządzenia przewidują taką możliwość w § 8 ust. 2 pkt 2 lub 3, tj. wyłącznie w sytuacji, gdy do rozprawy doszło na skutek sprzeciwu przystępującego po stronie Zamawiającego wobec uwzględnienia przez tego ostatniego w całości lub w części zarzutów odwołania.